

Tordas Értékei

Tordas Értékmegőrző-fejlesztő és Kulturális Közhasznú Egyesület lapja
honlap: www.tordas-ert.hu • e-mail: info@tordas-ert.hu • 2010. február • IV. Évfolyam 2. szám

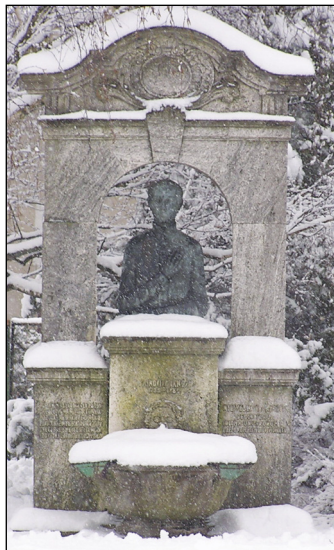
ELKEZDŐDÖTT!!!

Igen! Ismét elkezdődött a nagy harc.

Itt, TORDASON, és máshol is.

Önökért, Önért, Értetek, Érted, Mindannyiunkért!

Eljött az idő, hogy Magyarország térképén a PÁRTvonalakat átrajzolják, az elavult, megfakult színeit felfrissítsék, élénkítsék az arra kijelöltek.

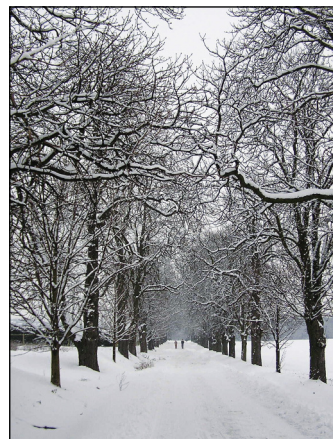
Ez a rajzolás-, és festési manőver tőlünk függ, egyszerű magyar választóktól. Lehetőségünk jelenleg négyévente adatik. Kegyeinkért, a megfelelő helyre behúzott X-ért mindent elkövetnek a hangos vezérek. Szavazáskor viszont egyedül, csendben, egy pillanat alatt megbüntethetjük a gonoszt és trónra ültethetjük a jót! Már hatodik alkalommal fiatal magyar demokráciánkban. Eddig úgy gondoltam, hogy a politikai csatában nagy emberek, kiművelt intelligens koponyák küzdenek egymással nagy „harcmezőkön”. HÁT NEM. A ránk sugárzott

médiából a politika befészkelte magát testünkbe, lelkünkbe, a mindennapi életünkbe. Jobbá, vagy rosszabbá téve azt (megítélés és látószög kérdése). Létrehozta az elvbarátok és ellenség táborát. Legyen minél ziláltabb, gyengébb, butább, elesettebb és kiszolgáltatottabb az ember, egy közösség, egy társadalom. Annál jobban lehet „megváltóként” előre jönni és a sereg élére állni.

A parlamenti választás sok ember számára személytelen és távoli. Részben hűség, származás, csalódottság, vagy szimpátia kérdése a voksolás. A többségi szavazattal megválasztott egyéni képviselők és a pártok delegáltjai a parlamentben a vezérük mögé ülnek. Ott aztán el kell felejtetni, ki honnan jött, mit akar. A vezérek szavát kell tolmácsolni és mozdulatait követni. Ők ott fent, távol tőlünk, cselekedetüktől, munkájuktól függetlenül jól fognak élni, mert a fizetség, a jó mód nekik jár! Kiváltságos jogokkal rendelkeznek!!!

Sajnos a nagypolitika kicsinyke kis falunkba is betette a lábát. Elöljáróink egy része igen erős politikai függésben van. A nagyvezér iránymutatását igyekeznek szolgálni módon végrehajtani és végrehajtatni. Mindez nem volna baj, ha a helyi közösségek és az itt élő emberek (lakosok) többségének érdekeivel is találkozna.

A legújabb kori történelem hogy is kezdődött Tordason? Jó, ha ezeket is tudjuk. Ezek feltárása jobbító szándékú is lehet.

*Tordasi, havas fotókkal
búcsúztatjuk a telet.*

NÉZZÜNK VISSZA!

ÉRTÉKELJÜK A JELENT!

TERVEZZÜK MEG A JÖVŐT!

Együtt! Egymásért!

Mert legnagyobb érték az EMBER, és környezete! Itt Tordason a helyi előljárókat (mindenkori önkormányzati képviselőket) és a helyi vezért (mindenkori polgármestert) magunk

közül szerencsés kiválasztani, akivel gyakran találkozunk, együtt, egy helyen élünk. Ismerjük, és ő is ismer mindet. Az arca, személyisége, jelleme legyen tiszta és erős. Megválasztásakor meg kell újra teremteni és meg kell tartani mindazt, amiért a tordasi lakosok itt maradtak, vagy amiért ide jöttünk lakni Tordásra. Induljon el a sorozat arról, amiről még nem beszéltünk és a számítógépbe sincs betáplálva.

Tisztelettel:

Derecskei János, nyugdíjas

NEM MONDHATOM EL SENKINEK, ELMONDOM HÁT MINDENKINEK...

Azt mondják, ha valami fáj, beszélni kell róla, elmondani valakinek, mert akkor úgy érzed, mintha már félig meg is oldódott volna. Igaz semmi nem történik, a megoldáshoz vezető úton nem jutottál előrébb, de legalább már ráléptél az útra és az az érzésed, hogy kicsit könnyebb, s már nem is fáj annyira...

Ezért mondom most el, írom ki magamból azt, ami nagyon fáj nekem.

Mindannyian tudjuk, hogy annyit ér egy ötlet, amennyi megvalósul belőle. Én lennék az a személy, akinek sikerült szerény

településünkön a baba-börze ötletét az elmúlt évben megvalósítani. Eme igyekezetemet kisebb-nagyobb siker koronázta, de ennek értékelését, a siker fogalmának szubjektivitása miatt most nem szeretném kifejezni. Elég az hozzá, hogy ezt a programot első nekifutásra egy évre terveztem, 3 hónapos ismétlődéssel, azonos feltételekkel (időpont, időtartam, arculat, hirdetés) - leegyeztetve természetesen az arra illetékesekkel. A művelődési ház részéről – mint a program helyszíne - megkaptam a maximális támogatást: Szabó Kata (főnökeivel egyeztetve) térítésmentesen biztosította a helyiséget.

Folytatás a második oldalon

Folytatás az első oldalról

Megvalósult tehát az őszi és a téli baba-börze. Nem olyan régen pedig a finisébe ért a tavaszi baba-börze szervezése. Vagy legalábbis azt hittem.

Időközben ugyanis kis falunk új művelődésszervezővel gazdagodott. Amivel persze semmi probléma nincs, hiszen mint mindennek, valószínűleg ennek is meg van az oka. A változashoz pedig tudni kell igazodni! Így hát annak rendje és módja szerint megismerkedtem az új művelődésszervezővel, Németi Lászlóval és megbeszéltük a művelődési házban tartandó programjaim, így a baba-börze részleteit is.

Nem is olyan régen azonban telefonon keresett László és közölte velem, hogy egy önkormányzati rendelet alapján az addigi ingyenes szolgáltatást megszüntetve a program helyszínéül szolgáló teremért 1.850,- Ft/óra bérleti díjat kell fizetnem. Rövid beszélgetésünk során kiderült, hogy a fizetési kötelezettség alól mentesülnék, ha helyi civil szervezet képviselőjében tevékenykednék. (Az általam képviselt civil szervezetnek a székhelye nem, csupán a telephelye Tordas.) Ezen ne múljon! – gondoltam. Megkértem egy helyi civil szervezetet, (Tordas Értékmegőrző- fejlesztő és Kulturális Közhazsnú Egyesületet) hogy vegye szárnyai alá programomat.

Így már egyesületi támogatással kerestem ismételt a művelődési ház távoli illetőségű irányítóját, annak reményében, hogy ezt a nevelésügyi formát megoldjuk. László azonban újabb váratlan információt közölt velem: mivel az általam szervezett rendezvényen pénzmozgás történik, konkrétan asztalfoglalási díjat szedek, így mégis csak fizetnem kell a művelődési ház felé. Újabb rövid beszélgetésünket azzal zártuk, hogy a rendezvényt mindenféleképpen megtartom (újra egyeztettem az időpontot a rohamosan közelgő Kisbíró lapzártá miatt, ahol eddig is megjelent a program hirdetése), de fizetési kötelezettségem miéért és mikéntjét a polgármester úrral beszélem meg.

Ezek után kerestem Juhász Csabát, aki éppen szabadságon volt. Sebaj, van még idő. Majd a jövő héten megbeszéljük. – gondoltam. Hangsúlyozom, hogy egy már elindított, többször is megtartott, elfogadott és támogatott programról van szó!

Teltek a napok és én tettem a dolgom: szórólap nyomtatás, településeken való terjesztés, hirdetésfeladás, potenciális intézmények megkeresése, stb. Aztán megjelent a Kisbíró aktuális száma. Izgatottan kerestem hirdetésem, de hiába. Az idejében leadott, Andreával a már szokásos módon egyeztetett hirdetésem nem találok! Majd kis idő múlva megtalálom azt a hirdetést, ami mintha az enyém lenne, de mégse! Stimmel a program neve,

a program tartalma, a program időpontja – csak két dolog nem: a program szervezője és ezzel párhuzamosan a program költsége.

Első reakcióként Veres Andreát, a helyi lap főszerkesztőjét kerestem, hogy hova tűnt az általam küldött hirdetés, melyre azt a választ kaptam, hogy a művelődési ház vezetője telefonon megkereste azzal az utasítással, hogy az én hirdetésem ne jelentse meg, ugyanis a program nem szerepel a művelődési ház naptárában. Andrea több hirdetésemet megjelentette már, soha egyetlen helysínét és részletet nem nyomozott le, így elhittem szavait. Nehezményeztem ugyan, hogy miért nem szólt, hogy gond van a hirdetéssel, de ezt tisztáztuk.

Ezek után Németi Lászlóhoz mentem. Nyugodtan fogalmazhatok úgy, hogy nekiestem. Érzéseimet enyhén kontrollálva kikértem magamnak azt az eljárást, amit jelen esetben irányomba tanúsított. László először tagadta a főszerkesztő asszony állítását, később semleges álláspontra helyezkedett és a polgármesterhez irányított.

Elmentem a falu első emberéhez és elmondtam neki azt, amit már egyébként is tudott. Előtte is feltártam az ügygel kapcsolatos érzelmeimet, erősen kifogásolva az eljárás módszerét. Érvek és ellenérvek ütköztek, de eleve reménytelen volt várni a katarikus megoldást, hiszen nem a **min**, hanem a **hogyanon** volt a hangsúly. Szerettem volna választ kapni arra az egyszerű kérdésre, hogy miért, miért így? - de rá kellett döbennem, hogy erre nincs válasz. Pontosabban az a válasz, amit kaptam, nem válasz. Végül polgármesterünk sajnálatát fejezte ki az esetleges félreértések miatt és egy kompromisszumos javaslattal állt elő: a szóban forgó programot valósítsam meg, a terem bérleti díjából 50 % - os engedményt ad.

Hazafelé jövet ismételt bementem a művelődési házba. Elmondtam, Németi Lászlónak a polgármesterrel folytatott beszélgetésem végeredményét, majd konkretizáltuk a program menetét, az elő- és utómunkálatokhoz szükséges igényeimet.

Újra felhívtam Andreát, tájékoztattam a beszélgetésünk óta történetekről és a delután eseményeiről.

Hazatértem. Kb. 4 órát töltöttem el azzal, aminek meg sem kellett volna történnie. Próbáltam visszahangolódni családom szokásos delutáni menetrendjébe, de kis idő elteltével csörgött a telefonom. A polgármester volt. Meggondolta magát: a néhány órával ezelőtt megbeszéltekkel ellentétben most úgy dönt, hogy ezek után saját programként kezeli az általam elkezdett. Esetleges kárigényemet nyújtsam be.

Hát ennyi. Az ügy itt véget ért. És valami más is – végérvényesen.

Illés Virág

A KÉP A FALON - CSEH TAMÁS 67. SZÜLETÉSNAPJÁN

Fél évvel az Örök Vadászmezőkre távozása után, boldogan látom Cseh Tamás életművének kiteljesedő virágzását, - ahogy az általa megénekelte Ady Endre üzeni: „Ifjú szívekben élek s mindig tovább”...

Pénteken, 2010. január 22.-én, delután indultam a Bárkára, a Bárka Színházba, Budáról Pestre. Gyalog mentem át a hídon, hogy lássam a vén Dunát, megvan-e még?

- Megvagyok – mondta, mint Ő.

Először a Bakáts térre mentem, hiszen itt született, itt keresztelték, s innen vitték haza Tordasra.

- „Én Tordasról kerültem a Bakáts térre megszületni... Aranykor volt, nekem mindenképpen” – hallom a hangján... Én is onnan vagyok, ahol – Tamás, és Bérczes László beszélgetőkönyve szerint is „tizen-négy évig „élt - most is él, s rajtunk is múlik hogyan...”

A Bárka a Bakáts tértől, ahol született és utoljára koncertezett, már gyalog sincsen messze. „Egy tordasi fiú”-nak, - ahogy Tamás is mondta magát, ez nem távolság, hiszen - „régén gyalog mentünk mindig, végig, a gesztenyesoron, be Martonvásárra, az állomásra”. Ha tehetem, mindig gyalog megyek az állomásról haza...

A Bárka már tele, jobbára párosával, ahogy írva vagyok. Iszogatnak, beszélgetnek, zsonganak. Nézem a kiállítás képeit, Tamás rajzait, festményeit. A képeket a falon, mint a „Víziváros” című dalban... S itt van az „enyém” is. Itt van „A KÉP A FALON”, A TOLDI, amelyen: „...AZON PILLANATBAN MEGRAGADTA SZARVÁT.”

A régi, tordasi iskolánk, egyik tantermének falán, az ötvenes-hatvanas évek generációi láthatóak a legendás hetedik Toldi sorozatát, köztük ezt a képet, amely egyedül maradt épen az iskola felújítása után, s melyet - mielőtt ez is tönkrement volna - magamhoz vettem.

Budapesten, a József Attila Gimnáziumban szintén iskolatársak

voltunk, Ő Kóbor János, Benkő László, Laux József, - az Omega együttes alapító tagjai - valamint Bujtor István, alias „Ötvös Csöpi” évfolyamtársa volt, jómagam pedig Székely Ádám, Taróczy Balázs, György Péter, Németh György, Bay Éva... generációjához tartoztam.

Személyesen 1973 májusában találkoztunk, amikor a beatmisére, gimnáziumi iskolatársunk, - a beszélgetőkönnyben szereplő „szomszéd fiú” - Szerdahelyi Csongor hozta le Tordasra, ahová a legendás Fiat 500-assal meglepetésszerűen érkeztek. Így A KÉP átadására akkor még nem kerülhetett sor...

Évek múltán egy „Levél bátyámnak” című cikkben is megígértem, hogyha a Római partra költözést követően – lám a nyolcvanas években itt is földik voltunk - ha megtalálom, akkor egy megbeszélte időpontban átadom a képet alkotójának...

A tordasi szabadtéri színpadon, 2003 nyarán Tamás előtt léptem fel, a Toldi - előhanggal, majd felkonferálva Őt, feltehettem a kérdést: „s arra a képre emlékszel drága” Tamás... A méltó válasz sem maradt el:

- „A gyermekkorom” – s elénekelt a dalt.

Hallhatták a Tordasiak, a Pestről, Fehérvárról, Érdről, s a szélrőzsa minden irányából idezarándokoltak... Azóta nekem is megvan a húszas mobil száma... Büszke vagyok rá, hogy velem is összeszólalkozott és kibékült, amivel csak nagyon kevesek dicsekedhetnek... Együtt nézhettem vele azt a falat, amelyre azt mondta:

- „Ki tudja, meddig láthatom?”

„A KÉP A FALON”...TORDASON...A „VIZIVÁROS”-BAN...A RÓMAIN...A BÁRKA FALÁN.

Nézem utolsó sorait. Elkészítés lett: „tordasias szeretettel”.

Utolsó szavaival is szeretettel figyelmeztetett:

- „Vigyázz magadra, nézz a lábad elé!” - Még most is csak bámulok magam elé, de már boldogan látom „Az ócska cipő” nyomát a Tejúton... Elment, de neve és életműve, Adyval szólva: „...virágzás, de Élet és örök.”

Lejegyezte: „egy tordasi fiú”

Sztránay Miklós

- EGYESÜLETI HÍREK -

A Tordas Értékmegőrző-fejlesztő Kulturális Közhasznú egyesület ez év február 26-án megtartotta éves közgyűlését.

A közgyűlés elfogadta a 2009-es évi közhasznúsági jelentést és újabb 3 évre vezetőséget választott.

Elnök: Cifka János

Elnökségi tagok: Bedi Viktor, Márki Ferenc, Toman Ilona, dr.Viszme Györgyi

ADÓCSÖKKENTÉS: VÁLASZTÁSI FOGÁS, VAGY SZAKMAI HIÁNYOSSÁG?

A gazdaság jelenlegi helyzetében – mikor minden önkormányzat arról panaszkodik, hogy az állami megszorítások miatt nem elég a pénz a kötelező feladatok ellátására - igen feltűnő lépésnek számít az, ha egy önkormányzat a költségvetésében adócsökkentést hajt végre. Ennek örülünk, hiszen jól gazdálkodott a hivatalban lévő testület. Sőt, már nem fenyeget a csatorna beruházás réme sem, valamint olyan többletforrások állnak rendelkezésre, amelyek nagymértetű fejlesztést is lehetővé tesznek.

Történt ugyanis, hogy az Önkormányzat 2010. évi költségvetésében a 20 millió forint árbevétel felett adózó vállalkozók részére az iparüzési adó kedvezményes százalékban való megállapításáról döntött.

Vélhetően nem fog nagy bevétel kiesést okozni ez az intézkedés, mert Tordas nem a helyi nagy- és középvállalkozások paradicsoma, de néhány százezer (esetleg millió) forinttal bizonyosan kevesebb folyik be az önkormányzat kasszájába. Egy szűk körnek tehát kedvező ez a fordulat, az önkormányzat részéről pedig elenyésző áldozattal járó gesztus. (meglátjuk majd az év végén)...

Nézzük meg azonban egy kicsit távolabbról a helyi adópolitikát az elmúlt években:

A helyi adó intézményének lényege a helyi közszolgáltatások (óvodai nevelés, iskolai oktatás, út- és járdafenntartás) kiadásaihoz, a helyben lakó, vagy telephellyel rendelkező polgárok és vállalkozások járuljanak hozzá, mivel a központi (állami) finanszírozás is ennek figyelembe vételével (beszámításával) kerül megállapításra. Azaz az állami költségvetés a kötelező feladatellátás önkormányzati finanszírozási szükségletének, az önkormányzati támogatás nagyságának meghatározásakor figyelembe veszi a helyi önkormányzat bevételi (adóztatási) lehetőségeit, bevételszerző képességét.

A jogszabály a közteherviselési kötelezettség előírását az önkormányzat részére több vagyoni típusú helyi adóban, az idegenforgalmi adón kívül más kommunális jellegű adóban és a helyi iparüzési adóban teszi lehetővé.

A helyi adó kivetése és új adó bevezetése során az önkormányzatnak arra kell törekednie, hogy az arányos közteherviselés elve érvényesüljön, amelyet az adó tárgya, mértéke, a különböző mentességek megállapítása tesz lehetővé.

A 2006. év őszén hivatalba lépő Önkormányzat többek között azzal kezdte munkáját, hogy nagymértékű adóemelésbe fogott és minden szakmai tiltakozás ellenére, felrúgva az arányosság elvét, a lakosságot 2007. évben újabb adóteherrel sújtotta.

A magánszemélyek kommunális adójának kiterjesztése azokra, akik már építményadót is fizettek, jogsértés volt, amely a többszörös adózás tilalmába ütközött. Azoknak pedig, akik korábban építményadót a mentesség miatt nem fizettek, többszörösére emelkedett a kommunális adó terhük.

Jómagam korábban 1400 forint)/év magánszemélyek kommunális adóját fizettem, azt is két részben, 700-700 forint összegben márciusban és szeptemberben.

Az új önkormányzat intézkedése nyomán a magánszemélyek kommunális adója megemelkedett 6000 forintra, és még építményadót is kirottak rám, a lakás alatt épült garázsra 1600 forint összegben: igaz, ez lehetett volna 4800.- forint is, de kedvezményt kaptam 3200.- forint összegben. Tehát mindösszesen a korábbi 1400.- forint éves adóm az ingatlanom tekintetében kedvezményesen 7600.- forintra változott, amely akárhogy is csűrjük-csavarjuk, közel öt és félszerese a korábbi adókötelezettségemnek. Ezt az összeget rendes adófizető falusi ingatlan tulajdonosként befizettem három éven át.

Mindezt eddig nem is tekintettem olyan nagy áldozatnak a falu érdekében, azt is mondhatnám, hogy megértettem.

Miért is nem tudok akkor most örülni ennek a nagyvonalú gesztusnak?

Azért Kedves Önkormányzati Döntéshozók, mert választás közeleg. És ilyenkor még a fű is zöldőbb. Hirtelen a falu kedvező gazdasági helyzetbe került. Elmúlt a csatorna beruházás réme, nem fenyeget pénzügyi katasztrófa, sőt engedmények is tehetők.

„A magánszemélyek kommunális adója 0 Ft, így idén minden háztartásban 6.000 forinttal több marad.” – írja a Kisbíró decemberi száma.

E kijelentés az előzmények tükrében nem több mint választási fogás, bár kétségtelen tény. Ráadásul a 2006. évet követően beköltözött lakosoknak nincs is összehasonlítási alapjuk úgy, mint a korábban már itt lakó helybélieknek. Nekik nem zavarja a tisztánlátásukat semmi.

A fentiekén kívül pedig minden, korábban ilyen adót fizető mentesítése az arányosság elvének megsértése. Ugyanúgy, mint annak idején a bevezetés során.

A többszörös adóztatás tilalmának betartása esetén – figyelmen kívül hagyva a szociális mentességeket (mintegy 60 eset) és a belterületen építményadót fizető ingatlanokat (kb. 400 db.), a kommunális adó 2010-es eltörlése Tordason közel 2,7 millió forint olyan „bevétel kiesést” okoz az önkormányzatnak, amely tulajdonképpen a jogtalanul kivetett kommunális adó meg nem fizetése 460 ingatlan tekintetében.

Ezzel szemben a lakást bérlők elenyésző száma (mintegy 10-12 ingatlan) viszont nem fizeti, ami jogosulatlan mentességnek számít.

Tordason mintegy 600 lakás van, amely kommunális adó fizetésére volt kötelezett. Ez éves szinten - amennyiben mindenki törvénytisztelő módon fizetett - több mint 3,6 millió forint adóbevételt jelentett. A 2007-2009. évek időszakában pedig értelemszerűen közel 11 millió forintot.

Ennyi lenne a jogtalanul beszédett adó összege falunkban? Ez az ára a jelenlegi adócsökkentési gesztusnak?

Esetleg a falu gazdasági helyzete majd azt is lehetővé teszi, hogy ezt az összeget mindenki visszakapja? Nem tudom, de remélem, hogy leszünk olyan szerencsések, hogy valamivel több, mint négy év alatt legalább lesz módunk lelakni...

Hajrá kedves Képviselő-testület! Én drukkolok Önöknek!

(si)

A legnagyobb érték az emberi élet!

A tordasi defibrillátoros csapat a nap 24 órájában, felkészülten várja a segélyhívásait!

- 06-30-249-99-99 -

„SZAKÉRTŐ” BIZOTTSÁG SEGÍT A TORDASIAKNAK A PÁLYAVÁLASZTÁSBAN!

Tordas jeles vezetői pályázatot hirdettek egy hatórás programszervezői állás elnyerésére. Értesülesem szerint több mint 60 pályázat került benyújtásra. A pályázók között sok tordasi, itt élő lakótársunk is ott volt. Juhász Csaba egy testületi ülésen kijelentette, hogy a pályázatokat szakértői bizottság bírálta el és választotta ki- szigorúan szakmai szempontokat figyelembe véve – a posztra legmegfelelőbb személyt.

A bírálatot végző „szakmai bizottság tagjai:

Petz Ernő (a Kulturális és Oktatási Bizottság elnöki tiszterő lemondott, jelenlegi képviselő.)

Teszár Tamás (jelenlegi alpolgármester)

Juhász Csaba (jelenlegi polgármester)

Szabó Kata (az állást rövid ideig betöltött, szakirányú végzettséggel rendelkező személy)

A bizottság, a jelenlegi vezetés gyakorlatának megfelelően lesöpörte asztaláról a helyi jelentkezők önéletrajzeit és - ahogy majd minden jelentős állásra - idegenből importáltak embert.

Budapesti illetőségű rendezvényszervezőt találtak leginkább méltónak, erre az igen fontos posztra.

A 6 órás munkaidejét, óramű pontossággal betartó Némethi László kinevezésén nem is kell csodálkozni. A „szakértő” bizottság üzenetei egyértelműek.

Mi lehet belőled Tordason, ha itt élsz?

Adófizető: IGEN!

(Jó helyre) Szavazó: IGEN!

Társadalmi munkát végző: IGEN!

Bűnbak: IGEN!

Iskolaigazgató: NEM!

Jegyző: NEM!

Művelődésszervező: NEM!

Polgármester: NEM, NEM, NEM!

Bedi Viktor

FEL IS ÚT, LE IS ÚT? MI EZ TIMI? MI EZ TOMI?

Tordason a főút legelhanyagoltabb, legkátyúsabb részének két oldalára a napokban sebtében ácsolt transzparensok kerültek ki. Mivel ezen a szakaszon az autós lépésben való haladásra van kényszerítve, mindenki elolvashatta a nem túl nagy, de így jól látható, táblákra nyomtatott feliratokat:

Lapunk, természetesen azonnal nyomozásba kezdett. Szerettük volna megtalálni a figyelemfelkeltő táblácskáknak és ötletüknek gazdáját, hogy kifaggassuk. Valójában mit is jelentenek a feliratok? Mit szeretne elérni velük? Kik a költői megszólított személyek? Kik lehetnek Timi és Tomi?

Sajnos nem találtuk meg az illetőt, így csak a helyi lakosok véleményére hagyatkozva gondoljuk, hogy Hajbin Tímea (jelenlegi képviselő) és Teszár Tamás (jelenlegi alpolgármester) a két „megkérdezett”. A provokatív kérdésfeltétel okát pedig majdnem mindenki az út állapotában látja! Sokan nehezményezik, hogy Tordas útjai lassan járhatatlanná válnak. Mindeközben a helyi vezetők nyilatkozataiban évek óta szereplő fordulat, hogy a közút kezelő tulajdonában álló főút felújítását elintézik, az illetékeseknél kijárja nekünk az önkormányzat. A két feltételezeten, a táblákon említett, hivatalban lévő képviselőnkön, sokak szerint ennek az intézkedésnek az elmaradását kéri számon az azokat kihelyező. A választási év beköszöntével már olyanokat is lehet hallani, hogy a teljes út rekonstrukcióra is van remény. Hirtelenjében a jó szavazói megítélésért cserébe talán ezt is varázsütésre intéztetik el?

Érdekes fordulat, hogy a cikk megírása közben kaptam a hírt, hogy a Közútkezelő dolgozói már foltozzák a sok sebből vérző utat! (Bár ez az eljárás láthatóan hosszútávon nem volt eredményes) Lehet, hogy a nyilvánosság eszköze ennyire hatásos? Vajon minden problémánkra gyógyír lehet, a felelősök kitáblázása, pellengérré állítása?

Lehet, hogy nem, de most mégis működött!

Cifka János

Ettől az évtől kezdve a személyi jövedelemadó 1%-val támogatni lehet Egyesületünket!

Nevünk: Tordas Értékmegőrző- fejlesztő Kulturális Közhasznú Egyesület, 2463 Tordas Köztársaság u. 8/A
Adószámunk: 18500165-1-07

Kiadja: Tordas Értékmegőrző-fejlesztő és Kulturális Közhasznú Egyesület
Felelős kiadó: Cifka János
Szerkeszti: a szerkesztőbizottság
Honlap: www.tordas-ert.hu
Megjelenik: 600 példányban

Ingyenes!